

Vreau să mă întorc acasă

Lucian Tatar

VREAU SĂ MĂ ÎNTORC ACASĂ

Pierdut demult, pierdut de timp,
pierdut de valul versului pierdut
cu trup sau fără trup...
vreau să mă întorc ,acasă!...
Aici am versul început,
demultă vreme n-am trecut,
o carte o mai am pe masă...
un gând firav ce vrea ca să renască
un vulcan ce vrea să reînvie
vreau să mă întorc, acasă!...
Vreau să mă întorc în poezie...
plecat demult să-mi caut rost
în ,traiful zilnic sau sclavie
un emigrant ca orișicare
vreau să mă întorc ,acasă!...
Am doi copii sub adăpost
muncesc a altora hotare
ca să le caut lor un rost
povestea noastră este vie...
vreau să mă întorc ,acasă!...
Câți mai găsești Doamne ca mine
pe câte câmpuri ,câte văi
trăiesc atâția oameni demni în sărăcie,
sunt creștini ,supușii tăi
copii născuți în draga noastră glie
copii noștrii și copii tăi...
vreau să mă întorc ,acasă!...
Eu vreau să fiu un glas care învie
un dor ce nu mai este dor,
durerea este o făclie vie,
depărtarea e o crimă neânțeleasă,
numărați ,nu banii, ci lacrimile lor
râurile lumii, Sahara cea pustie
captează unda vieții, tristețea de sorginte
mamele ce-asteapta în poarta un copil
copiii uitați de lume și fără viitor...
vreau să mă întorc ,acasă!...
În țara unde încă, avem cuvinte
Sfinte!

Autor: Lucian Tătar

28 august 2016 22.20 0058
Olhao/Algarve